

ผู้สอบบัญชีตรวจสอบมูลค่าอยุติธรรมได้อย่างไร

ผศ.ดร.ศิลปพร ศรีจันเพชร

ผู้อำนวยการโครงการปริญญาโททางการบัญชี และอาจารย์ประจำภาควิชาบัญชี
คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

มูลค่าอยุติธรรม (Fair Value) เป็นคำที่นักบัญชีและผู้สอบบัญชีทุนเคยเป็นอย่างดี เนื่องจากคำนี้ปรากฏอยู่ในมาตรฐานการบัญชีเทบทุกฉบับ นั่นก็เป็นภารกิจ เป็นการยาก ที่จะกำหนดมูลค่าอยุติธรรมสำหรับรายการบางรายการในการเงิน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้สอบบัญชียังมีความลำบากใจมากขึ้นในการตรวจสอบมูลค่าอยุติธรรม ซึ่งที่เกี่ยวกับมูลค่าอยุติธรรม บทความนี้จึงพยายามอธิบายถึงแนวทางปฏิบัติของผู้สอบบัญชีสำหรับการตรวจสอบ มูลค่าอยุติธรรม โดยอธิบายถึงสาระสำคัญของมาตรฐานการสอบบัญชีระหว่างประเทศ รหัส 545 และมาตรฐานการสอบบัญชีของสหราชอาณาจักรเมริกา ฉบับที่ 101 เรื่อง การตรวจสอบการวัดมูลค่า และการเปิดเผยมูลค่าอยุติธรรม (ISA 545 และ SAS No. 101, Auditing Fair Value Measurements and Disclosure) ซึ่งผู้สอบบัญชีในประเทศไทย สามารถนำแนวทางปฏิบัติที่มาตรฐานการสอบบัญชีของไทยในเรื่องนี้ ไปใช้ได้เช่นกัน เนื่องจากมาตรฐานการสอบบัญชีของไทยในเรื่องนี้ จะเป็นไปในทิศทางเดียวกับ มาตรฐานการสอบบัญชีระหว่างประเทศ รหัส 545

มูลค่าอยุติธรรมได้อย่างไร

มูลค่าอยุติธรรม หมายถึง จำนวนเงินที่ผู้ซื้อและผู้ขายตกลงแลกเปลี่ยนสินทรัพย์กันในขณะที่ซื้อขาย ผู้ซื้อขายมีความรอบรู้และเต็มใจใน การแลกเปลี่ยน และสามารถต่อรองราคากันได้อย่างสร้างสรรค์ในลักษณะของผู้ที่ไม่มีความเห็นชอบกัน (TAS 37.06)

มาตรฐานการบัญชีหลายฉบับ กำหนดให้มีการวัดมูลค่าของรายการต่างๆ ในงบการเงิน ด้วยมูลค่าอยุติธรรม ดังต่อไปนี้

- กิจการอาจได้รายการที่เป็นที่ดินอาคาร และอุปกรณ์จากการแลกเปลี่ยนกับรายการที่เป็นที่ดิน อาคารและอุปกรณ์หรือสินทรัพย์

อื่นที่ไม่คล้ายคลึงกัน กิจการต้องบันทึกราคานุของรายการดังกล่าวด้วย มูลค่าอยุติธรรมของสินทรัพย์ที่ได้มา ซึ่งมีมูลค่าเทียบเท่ากับ มูลค่าอยุติธรรมของสินทรัพย์ที่นำไปแลก ปรับปรุงด้วยจำนวนเงินสด หรือรายการเทียบเท่าเงินสดที่กิจการต้องโอน หรือรับโอน อันเนื่องมาจากการแลกเปลี่ยน (TAS 32.20)

- กิจการต้องรับมูลค่าของรายได้โดยใช้มูลค่าอยุติธรรมของสิ่งตอบแทนที่ได้รับ หรือค้างรับ (TAS 37.08)

- สำหรับเงินลงทุนในตราสารที่ไม่มีตลาดรองรับ กิจการอาจต้องประเมินมูลค่าอยุติธรรมโดยใช้ราคาซื้อขายของเงินลงทุนที่

■ บทความวิชาการ

ผู้สอบบัญชีตรวจสอบมูลค่าอยุติธรรมได้อย่างไร

คล้ายคลึงกันที่มีตลาดรองรับ หากไม่สามารถหาราคาตลาดของเงินลงทุนที่คล้ายคลึงกันได้ กิจการต้องประมาณมูลค่าอยุติธรรมของเงินลงทุนนั้นโดยใช้กราฟและเงินสดที่คาดว่าจะได้รับในอนาคตคิดลดด้วยอัตราที่เหมาะสมกับความเสี่ยงที่เกี่ยวข้อง (TAS 40.25)

■ วิธีวัดมูลค่าอยุติธรรมของสินทรัพย์จากการเงิน และหนี้สินทางการเงินเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปเมื่อหลายวิธีกิจการต้องเปิดเผยข้อมูลโดยรวมเกี่ยวกับมูลค่าอยุติธรรมโดยเปิดเผยถึงวิธีวัดมูลค่าที่ใช้และข้อมูลมุติที่สำคัญในการนำวิธีวัดมูลค่าดังกล่าวมาปฏิบัติ (TAS 48.82)

ผู้สอบบัญชีกับวิธีการตรวจสอบมูลค่าอยุติธรรม

คณะกรรมการมาตรฐานการสอบบัญชีของสหพันธ์นักบัญชีระหว่างประเทศ (International Federation of Accountants หรือ IFAC) และคณะกรรมการมาตรฐานการสอบบัญชีของสหรัฐอเมริกา (The Auditing Standard Board หรือ ASB) ได้ออกมาตรฐานการสอบบัญชี รหัส 545 และฉบับที่ 101 เรื่อง การตรวจสอบการวัดมูลค่าและการเปิดเผยมูลค่าอยุติธรรม ตามลำดับ มาตรฐานการสอบบัญชีฉบับดังกล่าว ได้อธิบายแนวทางในการตรวจสอบการวัดมูลค่าและ การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับมูลค่าอยุติธรรม ซึ่งมาตรฐานการสอบบัญชี ฉบับที่ 101 เป็นมาตรฐานการสอบบัญชีที่เกิดจากความร่วมมือของคณะกรรมการมาตรฐานการสอบบัญชีของสหรัฐอเมริกา และคณะกรรมการมาตรฐานการสอบบัญชีของสหพันธ์นักบัญชีระหว่างประเทศ

ในช่วงเวลาหลายปีที่ผ่านมา จึงมีมาตรฐานการบัญชีทลายฉบับได้กำหนดให้มูลค่าของรายการบางรายการในงบการเงินด้วยสูตรอยุติธรรม แต่ก็มีมาตรฐานการสอบบัญชีที่น่าจะเกี่ยวข้องกับการตรวจสอบมูลค่าอยุติธรรมอยู่เพียงฉบับ เช่น มาตรฐานการสอบบัญชีของสหรัฐอเมริกา ฉบับที่ 57 เรื่อง การตรวจสอบประมาณการบัญชี (SAS No. 57 Auditing Accounting

Estimates) และมาตรฐานการสอบบัญชีของไทย รหัส 540 เรื่อง การตรวจสอบประมาณการทางบัญชี (ซึ่งเป็นมาตรฐานที่มาตรฐานการสอบบัญชีระหว่างประเทศ) แต่ตามที่เป็นจริงแล้ว มูลค่าอยุติธรรมมีความแตกต่างจากประมาณการทางบัญชี ถึงแม้ว่ารายการทั้งสองจะถ่ายทอดการประมาณจำนวนเงินของรายการที่ยังไม่สามารถดำเนินได้ก็ตาม

สิ่งที่ยกสำหรับการวัดมูลค่าอยุติธรรม จะเกิดขึ้นในกรณีที่ไม่มีตลาดอ้างอิง ในการนับตัวหารทั้งหมด ของการต้องประมาณมูลค่าอยุติธรรม โดยใช้วิธีการและสมมติฐานที่เหมาะสม เพื่อสะท้อนให้เห็นว่าบริษัทต้องประเมินตัวหาร จำนวนเงินที่สำคัญนี้ ให้เป็นไปใช้ในการวัดมูลค่าอยุติธรรมนั้น เมื่อการวัดมูลค่าอยุติธรรมมีลักษณะเช่นนี้ รวมถึงความต้องการที่เพิ่มขึ้นของมาตรฐานการบัญชีที่กำหนดให้มีการวัดมูลค่าและเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับมูลค่าอยุติธรรม จึงทำให้เกิดความจำเป็นที่ผู้สอบบัญชีจะต้องแนะนำแนวทางสำหรับการตรวจสอบการวัดมูลค่าอยุติธรรม

ข้อสังเกตที่สำคัญเกี่ยวกับมาตรฐานการสอบบัญชีฉบับนี้ คือ มาตรฐานได้กำหนดแนวทาง ทั่วไปเพื่อเป็นกรอบ (Framework) ในการตรวจสอบการวัดมูลค่า และการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับมูลค่าอยุติธรรม โดยมิได้กำหนดแนวทางอย่างละเอียดในการตรวจสอบมูลค่าอยุติธรรม ของรายการได้รายการหนึ่งโดยเฉพาะ มาตรฐานยังได้กำหนดแนวทางในการทำความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการที่ผู้บริหารใช้ในการประมาณมูลค่าอยุติธรรม และแนวทางในการประเมินว่ามูลค่าอยุติธรรมที่ได้จากการประมาณนั้นควรเป็นไปตามหลักการบัญชีที่รับรองทั่วไปหรือไม่ นั่นคือ ผู้สอบบัญชีจะประเมินข้อมูลต่อไปหรือไม่ (Assumptions) ที่สำคัญ ซึ่งผู้บริหารใช้ในการกำหนดมูลค่าอยุติธรรม ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาความเหมาะสมของรูปแบบของการประเมินมูลค่า (Valuation Model) รวมทั้งทดสอบข้อมูลที่ใช้

หลักการเบื้องต้น

ความเข้าใจถึงวิธีที่ผู้บริหารใช้ในการประมาณมูลค่า
ยุติธรรม ถือเป็นสิ่งสำคัญสิ่งแรกที่ผู้สอบบัญชีใช้เป็น^๑
เกณฑ์พื้นฐานในการกำหนดวิธีการตรวจสอบ ความรู้
ความเข้าใจในเรื่องดังกล่าวหนึ่น รวมถึงเรื่องต่อไปนี้

1. ประสบการณ์และความชำนาญของบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการวัดมูลค่าด้วยตัวเอง
 2. สมมติฐานที่สำคัญ และข้อมูลต่างๆ ที่ผู้บริหารใช้ในการประมาณมูลค่าด้วยตัวเอง
 3. วิธีการที่ผู้บริหารใช้ในการกำหนดสมมติฐาน รวมทั้งข้อมูลต่างๆ ที่มีอยู่ในตลาด ซึ่งใช้ในการกำหนดสมมติฐานต่างๆ
 4. วิธีการที่ผู้บริหารใช้ในการจัดการกับสมมติฐานที่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม
 5. ขอบเขตของการที่ผู้บริหารใช้งานของผู้เชี่ยวชาญ (Specialist) ในการประมาณมูลค่าด้วยตัวเอง

ที่ไม่มีตัวครองรับ กิจการอาจต้องประมวลผลค่า
ยุติธรรมโดยใช้ราคาก้อนขายของเงินลงทุนที่คล้ายคลึงกันที่
มีตัวครองรับ หากไม่สามารถหาราคาตลาดของเงินลงทุน
ที่คล้ายคลึงกันได้ กิจการต้องประเมณค่าตามวิธีปัจจัย
เงินลงทุนนั้นโดยใช้กราระและเงินสดที่คาดว่าจะได้รับใน
อนาคตคิดลดด้วยอัตราที่เหมาะสมกับความเสี่ยงที่เกี่ยวข้อง
(TAS 40.25) เป็นต้น

มาตรฐานการบัญชีของไทย ก้าวที่ดี หรือ
กระบวนการในการวัดมูลค่าที่รวมสำหรับรายการบาง
รายการในงบการเงิน หลักการบัญชีที่รับรองทั่วไปอาจ
กำหนดเต็มเพียงว่าจะต้องรวมต้องอ้างอิงจากลิสต์ที่
สามารถสังเกตได้ (Observable) ตัวอย่างเช่น ราคา
ตลาดที่มีการซื้อขายได้จริง (Quoted Market
Price) แต่หากผู้บริหารไม่อาจหาราคาดังกล่าวได้ เทคนิค
ที่ผู้บริหารใช้ในการประมาณมูลค่าอยู่ติดรวมถึง
สมมติฐานที่กำหนดขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่
บุคคลทั่วไปในตลาด หรือวิญญาณได้ใช้ อย่างไรก็ได้ หาก
ผู้บริหารไม่อาจหาข้อมูลดังกล่าวได้ หลักการบัญชีที่รับรอง
ทั่วไปเกียร์ของอนุญาตให้ผู้บริหารใช้สมมติฐานของตนเองได้
ตราบเท่าที่ไม่มีข้อป้องกันที่บุคคลในตลาดเดียวกันนั้นได้ใช้
สมมติฐานที่แตกต่างกันออกไป

เมื่อผู้บังคับบัญชาปฏิเสธความชอบด้วยเหตุผลทางกฎหมาย

ดังกล่าวแล้วข้างต้นว่า มาตรฐานการบัญชีหลายฉบับ
ได้กำหนดให้เชื่อมูลค่าอยู่ติดรวมสำหรับ รายการบางรายการ
ในงบการเงิน ซึ่งเท่ากับเป็นการกระตุ้นให้กิจการปรึกษา
ผู้เชี่ยวชาญในการประมาณมูลค่าอยู่ติดรวมมากยิ่งขึ้น ถึง
แม้ว่าหลักการบัญชีที่รับรองทั่วไปจะไม่ได้กำหนดให้กิจการ
ต้องจ้างผู้เชี่ยวชาญก็ตาม ผู้บริหารอาจพิจารณาถึงความ
จำเป็นในการจ้างผู้เชี่ยวชาญ เนื่องจากเหตุผลที่ว่ากิจการ
มิได้มีพนักงานที่มีความเชี่ยวชาญในการประมาณมูลค่า
อยู่ติดรวม หรือเนื่องจากผู้บริหารต้องการผลงานที่มีความ
เที่ยงธรรม ไม่อุดติ จากประสบการณ์ของมืออาชีพ

■ บทความวิชาการ

ผู้สอบบัญชีตรวจสอบมูลค่าดูติธรรมได้อย่างไร

การประเมินมูลค่าทรัพย์การประเมินราคาก็ได้พัฒนาเป็นวิชาชีพแขนงหนึ่งแล้ว รวมทั้งมีการกำหนดมาตรฐานของวิชาชีพ และการฝึกอบรมสมาชิกผู้ร่วมวิชาชีพ ตัวอย่างเช่น The American Society of Appraiser ซึ่งมีเวปไซด์ที่ www.appraisers.org ซึ่งเป็นองค์กรที่จัดให้มีการทดสอบและขึ้นทะเบียนเป็นผู้เชี่ยวชาญในหลายสาขาวิชาชีพของ การประเมิน รวมทั้งการประเมินมูลค่าของธุรกิจด้วยวิชาชีพดังกล่าวเป็นที่ยอมรับในสหรัฐอเมริกาให้เป็นมาตรฐานวิชาชีพการประเมินที่รับรองทั่วไป สมาคมนักบัญชีของสหรัฐอเมริกา (AICPA) ได้จัดให้มีโครงการขึ้น ทบทวนแล่หารับผู้สอบบัญชีที่ต้องการมีความเชี่ยวชาญทางด้านการประเมินมูลค่านี้ด้วย

ผู้บริหารที่มีประสบการณ์อาจสามารถกำหนดข้อสมมติฐานหรือข้อสมมติได้อย่างสมเหตุ สมผล ในบางกรณี ผู้บริหารอาจได้รับความช่วยเหลือจากบุคลาภายนอก หรือผู้เชี่ยวชาญในการกำหนดสมมติฐานที่เหมาะสมมากยิ่ง ให้ความรับผิดชอบของตนก็ได้ อย่างไรก็ได้ ถึงแม้ผู้บริหารได้ใช้งานของผู้เชี่ยวชาญในการประมาณมูลค่าดูติธรรมแล้ว ผู้บริหารก็ยังคงมีความรับผิดชอบต่อข้อมูล รวมทั้งวิธีการและสมมติฐานที่ใช้ในการวัดมูลค่าดูติธรรมของรายการในงบการเงิน

ผู้สอบบัญชีควรพิจารณาว่าผู้เชี่ยวชาญนั้นมีประสบการณ์ในการประมาณมูลค่าดูติธรรม และได้ใช้แนวคิดเชิงรุก กับมูลค่าดูติธรรมที่สอดคล้องกับหลักการบัญชีที่รับรองทั่วไป หรือไม่ ทั้งนี้ เนื่องจากผู้เชี่ยวชาญบางคนอาจคุ้นเคยหรือมีประสบการณ์ในการประมาณมูลค่าดูติธรรมเพื่อวัตถุประสงค์อื่น (นอกเหนืองบการเงิน) แนวคิดบางส่วนอาจไม่สอดคล้องกับหลักการบัญชีที่รับรองทั่วไป ตัวอย่างเช่น การประเมินมูลค่าของเงินลงทุน (Investment Value) ซึ่งเป็นมูลค่าที่ผู้ลงทุนคาดหวัง โดยพิจารณาถึงผลประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ หรือการประเมินมูลค่าเมื่อเลิกกิจการ (Liquidation Value) ซึ่งเป็นมูลค่าสุทธิของธุรกิจจากการเลิกกิจการ หรือการบังคับขายลินทรัพย์ออกไปทีละชิ้นๆ

การตรวจสอบการประมาณมูลค่าดูติธรรม

ผู้สอบบัญชีควรมีความเข้าใจในกระบวนการของทางการในการวัดมูลค่าดูติธรรมในเรื่องต่อไปนี้

- กิจกรรมการควบคุมที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการนี้ การวัดมูลค่าดูติธรรม
- ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ของบุคลาคนที่เกี่ยวข้องกับการวัดมูลค่าดูติธรรม ละขอบเขต ซึ่งกิจการใช้ผลงานของที่มีเชี่ยวชาญ
- ประเภทของการที่ต้องดูแลดูติธรรม เช่น เป็นรายการปกติที่เกิดขึ้นเป็นประจำ หรือเป็นรายการที่ไม่เกิดขึ้นโดย

เมื่อผู้สอบบัญชีดำเนินกระบวนการในการวัดมูลค่าดูติธรรมของกิจการแล้ว ผู้สอบบัญชีควรประเมินความเสี่ยงที่รายการที่วัดดูมูลค่าดูติธรรมนั้นจะแสดงข้อมูลที่ขัดต่อข้อเท็จจริงเป็นสาระสำคัญหรือไม่

บ่อยครั้งที่ผู้บริหารไม่อาจหาราคาตลาดอ้างอิงได้ชัดเจน หลักการบัญชีที่รับรองทั่วไปอาจกำหนดให้ผู้บริหารใช้วิธีการประเมิน เช่น วิธีการเสนอราคาที่คาดว่าจะได้รับในอนาคตคิดลดด้วยอัตราที่เหมาะสมกับความเสี่ยงที่เกี่ยวข้อง ซึ่งต้องเกี่ยวข้องกับสมมติฐานอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ การประมาณมูลค่าดูติธรรมด้วยวิธีดังกล่าวต้องใช้เทคนิคการประเมินค่า ซึ่งมักจะมีความไม่แน่นอน (Uncertainty) และมีการใช้วิจารณญาณ (Subjectivity) เข้ามาเกี่ยวข้องด้วย ผู้สอบบัญชีจึงควรประเมินความเสี่ยงที่ การประมาณมูลค่าดูติธรรมอาจมีข้อผิดพลาด โดยพิจารณาปัจจัยต่างๆ ดังต่อไปนี้

- (1) จำนวนของรายการประมาณการและแสดงที่คาดว่าจะได้รับในอนาคต
- (2) สมมติฐานที่สำคัญและความลับซับซ้อน
- (3) ระดับของการใช้วิจารณญาณของสมมติฐาน
- (4) ข้อพิจารณาที่ว่าสมมติฐานนั้นอยู่กับโอกาสที่จะเกิดขึ้น (หรือผลที่จะเกิดขึ้น) ของเหตุการณ์ในอนาคต รวมทั้งข้อมูลที่มีความชัดเจน ซึ่งจะสนับสนุนสมมติฐานที่สำคัญ

ผู้สอบบัญชีความมืออาชีวากับธุรกิจอย่างเพียงพอ เพื่อให้สามารถประเมินได้ว่าผู้บริหารได้กำหนดสมมติฐานทั้งหมดที่จำเป็นต้องใช้ในการประมาณมูลค่าด้วยตัวเองแล้วหรือไม่

ผู้สอบบัญชีจะนำปัจจัยดังกล่าวข้างต้น ร่วมกับความเข้าใจในวิธีการประมาณมูลค่าด้วยตัวเองของผู้บริหารและข้อกำหนดของหลักการบัญชีที่รับรองทั่วไป มาใช้ในการประเมินความเสี่ยง เพื่อกำหนดวิธีการตรวจสอบที่เหมาะสม

ในกรณีที่ผู้บริหารใช้รูปแบบการประเมินมูลค่า (Valuation Model) ผู้สอบบัญชีมักจะมุ่งวิธีการตรวจสอบไปยังรายการต่อไปนี้

- (1) การประเมินสมมติฐานที่สำคัญ
- (2) การพิจารณาความเหมาะสมของรูปแบบการประเมิน
- (3) การทดสอบข้อมูลที่ใช้ในการประมาณมูลค่าด้วยตัวเอง

การประเมินสมมติฐานที่สำคัญ

สมมติฐานที่ผู้บริหารใช้ อาจมีผลกระทบอย่างมีสาระสำคัญต่อการประมาณมูลค่าด้วยตัวเอง ผู้สอบบัญชีจึงต้องพิจารณาว่าสมมติฐานนั้นสมเหตุสมผล และสอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจโดยทั่วไป รวมทั้งประสบการณ์ในอดีต เนื่องจากข้อมูลที่ปราศจากอยู่ในตลาดหรือไม่ ในกรณีที่มีข้อมูลที่หาได้ในตลาดและผู้บริหารใช้สมมติฐานที่เก่านั้นเองในการประมาณมูลค่าด้วยตัวเอง ผู้สอบบัญชีต้องพิจารณาว่ามีข้อมูลใดที่เป็นข้อบ่งชี้ให้เห็นว่าบุคคลอื่นในตลาด อาจใช้สมมติฐานที่เหมาะสมกว่าหรือไม่ ยิ่ง กรณีที่ผู้สอบบัญชีตรวจสอบสินทรัพย์ประจำที่ดินจะไม่ค่อยมีการซื้อขายกันในตลาด จึงทำให้ทางบัญชีของราคานั้นท้องตลาดได้ยาก ในกรณีเช่นนี้ ผู้สอบบัญชีจำเป็นต้องพิจารณาว่า ผู้บริหารได้ใช้ข้อมูลโดย ลักษณะการขายสินทรัพย์ที่คล้ายคลึงกัน ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจโดยทั่วไปของลินทรัพย์นั้น ทางประสบการณ์ในอดีตของลินทรัพย์ที่คล้ายคลึงกันหรือไม่

ผู้สอบบัญชีควรประเมินว่าผู้บริหารมีหลักเกณฑ์ที่เพียงพอ และเหมาะสมในการกำหนด สมมติฐานที่ใช้ในการ

การประมาณมูลค่าด้วยตัวเอง โดยพิจารณาถึงความสมเหตุสมผลของสมมติฐานเมื่อเปรียบเทียบกับผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในวงการก่อนๆ รวมทั้งความสอดคล้องของสมมติฐานนั้น กับสมมติฐานอื่นาที่ใช้ในการประมาณมูลค่าด้วยตัวเอง ความสอดคล้องของสมมติฐานกับแผนงานของผู้บริหาร ซึ่งมีความสมเหตุสมผล นอกจากนี้ ผู้สอบบัญชีควรพิจารณาผลการทดสอบจากการใช้ดุลยพิน响 สำหรับสำคัญทั้งหมดจากการใช้สมมติฐาน และควรหันความสนใจเป็นพิเศษกับข้อมูลในส่วนที่เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งมีผลการทดสอบอย่างมีสาระสำคัญต่อมูลค่าด้วยตัวเอง และมีผลต่อผู้สอบบัญชีในการหากล้าญให้เหมาะสม และการประเมินผลเกี่ยวกับการวัดมูลค่าและตรวจสอบโดยผู้สอบบัญชี

การพิจารณาความเหมาะสมของรูปแบบการประเมิน

ผู้สอบบัญชีควรสอบถามทางรูปแบบการประเมินตั้งแต่ต้น และพิจารณาถึงความเหมาะสมภายใต้สถานการณ์นั้นๆ ตัวอย่างเช่น ในบางกรณี ผู้สอบบัญชีอาจพบว่า เป็นการไม่เหมาะสมที่จะนำวิธีการคิดลดกระเสื่อมสุดมาใช้ในการประมาณมูลค่าด้วยตัวเองของเงินลงทุนสำหรับกิจการที่เพิ่งเริ่มก่อตั้ง ทั้งนี้เพรากิจการยังไม่มีรายได้ที่จะใช้เป็นฐานในการประมาณกระแสเงินสดในอนาคตอย่างสมเหตุสมผล

การทดสอบข้อมูลที่ใช้ในการประมาณมูลค่าด้วยตัวเอง

ผู้สอบบัญชีควรทดสอบข้อมูลที่ผู้บริหาร หรือผู้เชี่ยวชาญใช้ในการประมาณมูลค่าด้วยตัวเอง โดยพิจารณา ว่าข้อมูลนั้นมาจากแหล่งที่เชื่อถือได้ มีความครบถ้วน มีการคำนวณอย่างถูกต้อง มีความเกี่ยวข้องและสอดคล้อง กับข้อมูลอื่นที่ผู้สอบบัญชีได้รับมาในระหว่างการตรวจสอบขอบเขตในการทดสอบดังกล่าว ขึ้นอยู่กับความซับซ้อนในการกำหนดมูลค่าด้วยตัวเอง และผลการประเมินของ

ผู้สอบบัญชีเกี่ยวกับวิธีการที่ผู้บริหารใช้ในการประเมิน
มูลค่าอยุติธรรม

ผู้สอบบัญชีอาจใช้รูปแบบการประเมินมูลค่าของตัวเอง
ตามวิธีการที่เห็นว่าเหมาะสมสม เพื่อทดสอบการตัดสินใจ
และการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับมูลค่าอยุติธรรม ลักษณะ
ที่ได้มาเปรียบเทียบกับมูลค่าอยุติธรรมที่ผู้ตรวจสอบ หรือ
ผู้เชี่ยวชาญได้กำหนดขึ้น การใช้รูปแบบใดจะประเมินมูลค่า^{ดังกล่าว}นี้ อาจช่วยให้ผู้สอบบัญชีดูน่าสนใจอย่างได้
เนื่องจากผู้สอบบัญชีได้ใช้รูปแบบใดๆ ประเมินที่ตน คิดว่า
เหมาะสมมากที่สุดที่มานำมาผู้บริหาร

นอกจากนี้ แทนที่ผู้สอบบัญชีจะใช้วิธีประเมินข้อ
สมมติฐาน หรือที่จาระความเหมาะสมของรูปแบบการ
ประเมิน หรือทดสอบข้อมูลที่ใช้ในการประเมินมูลค่า
อยุติธรรม ผู้สอบบัญชีอาจได้รับหลักฐานการสอบบัญชี
เกี่ยวกับมูลค่าอยุติธรรม โดยใช้วิธีการตรวจสอบเหตุการณ์
หรือรายการ ที่เกิดขึ้นภายหลัง (วันที่ใบงบดุล) เพื่อยืนยัน
หรือไม่เจอกับมูลค่าอยุติธรรมดังกล่าว

ผู้สอบบัญชีควรอ่านรายงานของผู้เชี่ยวชาญที่ผู้บริหาร
วางแผนให้ประเมินมูลค่าอยุติธรรม รายงานดังกล่าวอาจมี
ข้อมูลที่ผู้สอบบัญชีเห็นว่าจำเป็นต้องพิจารณาในระหว่าง
การตรวจสอบ นอกจากนี้ ยังต้องพิจารณาถึงระยะเวลาใน
การว่าจ้างผู้เชี่ยวชาญในการประเมินมูลค่าอยุติธรรม ซึ่งจะ
ช่วยผู้สอบบัญชีในการวางแผน และปฏิบัติงานตรวจสอบ
ได้อย่างมีประสิทธิผล

ในบางกรณี ผู้สอบบัญชีอาจจำเป็นต้องใช้ผลงานของ
ผู้เชี่ยวชาญในการประเมินการวัด มูลค่าอยุติธรรมของกิจการ
ผู้เชี่ยวชาญอาจเข้าร่วมงานโดยได้รับการแต่งตั้งโดยกิจการ
หรือโดยผู้สอบบัญชี หรือเป็นลูกจ้างของกิจการ หรือเป็น^{ลูกจ้างของผู้สอบบัญชี} ในกรณีเช่นนี้ ผู้สอบบัญชี ควรนำ
มาตรฐานการสอบบัญชี รหัส 620 เรื่อง การใช้ผลงาน
ของผู้เชี่ยวชาญ มาถือปฏิบัติ ผู้สอบบัญชีควรประเมิน^{ผลงานของผู้เชี่ยวชาญ} ในเรื่องความเหมาะสม ซึ่งจะใช้เป็น^{หลักฐานการตรวจสอบ} กล่าวคือ ผู้สอบบัญชีควรเข้าใจ
สมมติฐานที่มีสาระสำคัญ และวิธีการที่ผู้เชี่ยวชาญนำมาใช้

และประเมินผลในขั้นสุดท้ายเกี่ยวกับความสมเหตุสมผลของมูลค่าบัญชีธรรม โดยใช้ความรู้เกี่ยวกับธุรกิจที่ตรวจสอบและประเมินว่ามูลค่าบัญชีธรรมดังกล่าวสอดคล้องกับหลักฐานการสอบบัญชีอื่นที่ได้วัดระหัวงการตรวจสอบหรือไม่ นอกจากนี้ ผู้สอบบัญชีควรขอหนังสือรับรองจากผู้บริหาร (Management Representation) ซึ่งจะระบุถึงความสมเหตุสมผลของประมาณการและความเชื่อถือได้ของข้อมูลที่นำมาใช้

สรุป

มาตรฐานการสอบบัญชี รหัส 545 และฉบับที่ 101 เรื่อง การตรวจสอบการวัดมูลค่า และการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับมูลค่าบัญชีธรรม ได้กำหนดแนวทางเพื่อให้ผู้สอบบัญชีมีความเข้าใจว่าผู้บริหารกำหนดมูลค่าบัญชีธรรมได้อย่างไร และยังช่วยผู้สอบบัญชีในการพิจารณาว่ามูลค่าบัญชีธรรมดังกล่าวเป็นไปตามหลักการบัญชีที่รับรองทั่วไปหรือไม่ ผู้สอบบัญชีควรมีความคุ้นเคยกับวิธีการที่ผู้บริหารหรือผู้เชี่ยวชาญใช้ในการประมาณมูลค่าบัญชีธรรม รวมทั้งสามารถตีความที่ใช้ และควรประเมินความเสี่ยงที่การวัดมูลค่าบัญชีธรรมจะแสดงข้อมูลที่ขัดต่อข้อเท็จจริงอย่างเป็นสาระสำคัญ โดยการพิจารณาถึงจำนวนเงิน ความมีส่วนร่วม และการใช้วิจารณญาณที่เกี่ยวกับสมมติฐานที่ในการวัดมูลค่าบัญชีธรรมนั้น

บรรณานุกรม

- สมาคมนักบัญชีและผู้สอบบัญชีรับอนุญาตแห่งประเทศไทย
(2542) มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 32 เรื่อง ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ บริษัท พี. เอ. ลิฟวิ่ง จำกัด สมาคมนักบัญชีและผู้สอบบัญชีรับอนุญาตแห่งประเทศไทย
(2542) มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 37 เรื่อง การรับรู้รายได้ บริษัท พี. เอ. ลิฟวิ่ง จำกัด สมาคมนักบัญชีและผู้สอบบัญชีรับอนุญาตแห่งประเทศไทย
(2542) มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 40 เรื่อง การบัญชีสำหรับเงินลงทุนใน企事业单位และตราสารทุน บริษัท พี. เอ. ลิฟวิ่ง จำกัด สมาคมนักบัญชีและผู้สอบบัญชีรับอนุญาตแห่งประเทศไทย
(2542) มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 48 เรื่อง การแสดงรายการและกำกับการแสดงผลโดยเผยแพร่ข้อมูลสำหรับเครื่องมือทางการเงิน บริษัท พี. เอ. ลิฟวิ่ง จำกัด สมาคมนักบัญชีและผู้สอบบัญชีรับอนุญาตแห่งประเทศไทย
(2542) มาตรฐานการสอบบัญชี รหัส 540 การตรวจสอบประมาณการทางบัญชี บริษัท พี. เอ. ลิฟวิ่ง จำกัด สมาคมนักบัญชีและผู้สอบบัญชีรับอนุญาตแห่งประเทศไทย
(2544) มาตรฐานการสอบบัญชี รหัส 620 การใช้ผลงานของผู้เชี่ยวชาญ บริษัท พี. เอ. ลิฟวิ่ง จำกัด Susan L. Menelaides, Lynford E. Graham and Gretchen Fischbach (2003), *The Auditor's Approach to Fair Value*, Journal of Accountancy.